

برنامه‌ریزی سبزراه: تلقیق تفرج و حفاظت از منظر شهری نمونه موردی: رود دره درکه - تهران

نگین شعبانی

کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری، مربی پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

برنامه‌ریزی سبزراهها یکی از مهم‌ترین ابزارهای برنامه‌ریزی در ارتقاء کیفیت زندگی ساکنان شهر است. فضاهای سبز و سبزراهها به علت دارا بودن نقش عمده در افزایش کیفیت هوای ایجاد تغییرات مثبت در اقلیم محیط‌های شهری، برای نگهداری از کیفیت زیست محیطی شهرها ضروری هستند و ارزش‌های زیبایی شناختی این محیط‌ها را به نحو قابل توجهی افزایش می‌دهند. حفاظت از سیستم‌های طبیعی بوم شناختی، فراهم آوردن فرصت‌های تفریحی گسترده برای مردم در درون مناطق شهری و نواحی روسانی، تأمین منافع اقتصادی و حفاظت از ارزش‌های فرهنگی و میراث تاریخی از جمله مزایای برنامه‌ریزی سبزراهها هستند. توسعه و گسترش شهر تهران به سوی رشته کوه البرز و دامنه‌های شمالی سبب ازین رفتن فضاهای باز و سبز، باغات، مناطق ارزشمند دره‌ها و کوهپایه و ایجاد تغییر و تحولاتی جبران ناشدنی در این محدوده شده است. احداث ساختمان‌ها، پل‌ها، جاده‌ها در حریم و حتی بستر دره‌های شمالی تهران در کنار استفاده‌های فراغتی روند طبیعی را در این نواحی دچار اختلال نموده و سبب تغییر مفتر در این مناطق بالارزش بوم شناختی گردیده است. در این میان برنامه‌ریزی این دره‌ها به عنوان سبزراه می‌تواند در بهبود وضعیت زیست محیطی این نواحی در کنار ایجاد پتانسیل‌های تفریحی برای ساکنان شهر موثر باشد. بنابراین، این نوشتار درصد است تا با معرفی ادبیات و پیشینه سبزراه‌ها، به معرفی این ابزار برنامه‌ریزی در جهت بهبود وضعیت دره‌های شمالی شهر تهران با تمثیل بر دره در که پیرداد.

کلید واژه‌ها: سبزراه، برنامه‌ریزی سبزراه، دره‌های شمالی تهران، دره در که.

Green Way Planning: Campiling of Recreation and Protection in Urban Landscape Darrakeh River Valley as a Case Study

Negin Shabani, M. Sc.
Instructor, Environmental Sciences Research Institute,
Shahid Beheshti University

Abstract

Greenway planning is one of the most important tools for increasing quality of life for residents. Green space and greenways are essential to maintain urban environment quality and considerably increase aesthetic values of it. Protecting ecology of specific natural system, providing recreational opportunities for people in metropolitan and rural space, increasing economic benefits and protecting heritage and cultural values are some of the advantages of greenway planning. Developing and extending of Tehran to the Alborz Mountain and its piedmont has made cause extermination of open and green space, gardens, valuable valleys and piedmont and irreversible changing in this area. Building houses, bridges and roads in buffer zones and even bed of river in north of Tehran simultaneously leisure time uses has disturbed the natural trend in area and has changed landscape in this valuable ecological regions. So, preparing plans for valleys as greenways can improve environmental conditions in the area while it can use for recreational manner for residents. This paper review greenway's literature and history and attempt to introduce this planning tool with aim of improving conditions of valleys in north of Tehran with a focus of Darakeh Valley.

Keywords: greenway, mountainous Valleys' of Tehran, greenway planning, darakeh valley.

مقدمه

(Ribeiro and Barau, 2006) مزایای برنامه‌ریزی و اجرای سبزراه‌ها بسیار متعدد است. حفاظت از سیستم‌های طبیعی مهم بوم شناختی، فراهم آوردن فرصت‌های تفریحی گسترشده برای مردم در درون مناطق شهری و نواحی روستایی، تامین منافع اقتصادی و حفاظت از ارزش‌های فرهنگی و میراث تاریخی از جمله این مزایا است. برنامه‌ریزی دره‌های شمالی شهر تهران به عنوان سبزراه یکی از اساسی‌ترین راه‌کارها در کنترل تغییرات نامطلوب و حفظ سطح دره‌ها از توسعه‌های شهری، احیاء منابع آب و بهبود وضع زیست‌محیطی آن‌ها است. این سبزراه‌ها همچنین با ایجاد مسیرهای پیاده‌روی و تفریحی، فرصت‌های مناسبی را برای گذران اووقات فراغت ساکنان شهر فراهم می‌سازند.

تعريف سبزراه‌ها

تعریف متعددی برای سبزراه‌ها وجود دارد. سبزراه‌ها دلالان‌هایی هستند که با پهنه‌ای متفاوت در سیستمی شیوه به شبکه‌های بزرگ‌راه‌ها و راه‌آهن به یکدیگر متصل شده‌اند (Fabos, 1995). پارک‌های خطی، فضاهای باز و نواحی حفاظت شده در شهرها، حومه‌ها و بیلات اطراف نیز به عنوان سبزراه توصیف می‌شوند (Little, 1990). معانی متعدد دیگری نیز برای سبزراه ذکر شده است: دلالانی از زمین توسعه‌نیافته، در امتداد رودخانه یا در بین مراکز شهری که برای استفاده تفریحی یا حفاظت زیست‌محیطی ذخیره می‌شود. سبزراه فضای باز خطی است که اولاً از لحاظ محیطی سبز است و ثانیاً به عنوان یک مسیر به کار برده می‌شود (<http://en.wikipedia.org>). (Kongjang and li, 2006).

شکل ۲- نمونه‌ای از یک سبزراه در چین (Kongjang and li, 2006)

امروزه اهمیت فضاهای سبز شهری و ضرورت پرداختن به آن‌ها بر کسی پوشیده نیست. فضاهای سبز، پارک‌های جنگلی، باغات و ... نقش عمده‌ای در افزایش کیفیت هوا و ایجاد تغییرات مثبت در اقلیم محیط‌های شهری بازی می‌کند. یک درخت بالغ در هر ساعت ۲۰۰ کیلوگرم اکسیژن تولید و تقریباً به همان میزان گاز کربنیک هوا را جذب می‌کند. یک هکتار فضای سبز در سال ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ کیلوگرم اکسیژن تولید می‌کند که این مقدار به طور متوسط می‌تواند میزان اکسیژن موردنیاز ۱۰ نفر را طی یک سال تولید نماید (روحانی، ۱۳۶۵). به علاوه، این فضاهای نقش عمده‌ای در ارتقاء کیفیت زندگی مردم شهرنشین دارند. آغاز جنبش پارک‌های شهری در قرن نوزدهم در امریکا و گسترش آن در سایر نقاط جهان نیز با توجه به همین امر صورت گرفت. به دنبال آن و در دهه‌های واپسین قرن ۱۹ برنامه‌ریزی سبزراه‌ها به عنوان جنبشی بین‌المللی پدید آمد و توسعه یافت.

شکل ۱- نمونه‌ای از یک سبزراه در امتداد رودخانه (Wen He and Kongjiang, 2006)

سبزراه‌ها به عنوان فضاهای خطی شامل عناصر برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت شده با اهداف چندگانه بوم‌شناختی، تفریحی، فرهنگی، زیبایی‌شناختی و ... تعریف می‌گردند (Turner, 2006). کارایی جنبش سبزراه‌ها در دستیابی به اهدافی چون حفاظت از طبیعت و منظر، محافظت از میراث طبیعی و فراهم آوردن فرصت‌هایی برای تفریحات عمومی سبب موقیت روزافزون برنامه‌ریزی سبزراه‌ها گردیده است.

۰ ابقاء کیفیت زیست محیطی

فضاهای سبز و سبزراه‌ها موجب ارتقاء کیفیت زیست محیطی می‌گردند. فضاهای سبز و سبزراه‌ها برای نگهداری از کیفیت زیست محیطی ضروری هستند. این امر در خصوص رودخانه‌ها و مسیل‌ها اهمیت بیشتری می‌یابد. سبزراه‌های طبیعی در امتداد رودخانه‌ها و مسیل‌ها، دلانهایی تشکیل می‌دهند که بیشترین نقش را در حفاظت از کیفیت آب دارا هستند. ارتقاء کیفیت زیست محیطی و ایجاد پیوستگی‌های منطقی میان این دلانهایی برای حفاظت از گونه‌های گیاهی و حیات وحش ضروری است. علاوه بر این، دلانهای مذکور، مکان مناسبی برای گذران اوقات فراغت فراهم می‌سازد. با وجود این که در حال حاضر یک سوم تا دو سوم چشم‌اندازهای جهان را فضاهای سبز و سبزراه‌ها تشکیل می‌دهند، هنوز بخش زیادی از چشم‌اندازها وجود دارد که می‌باید توسط برنامه‌ریزان شناسایی و در شبکه فضاهای سبز و سبزراه‌ها لاحظ گردد. هرچه حساسیت زیست محیطی چشم‌انداز (کوهستان‌ها، مرداب‌ها و دریاچه‌ها) بالاتر باشد بخش بیشتری از آن چشم‌انداز می‌باید جزء شبکه فضای سبز و سبزراه محسوب گردد.

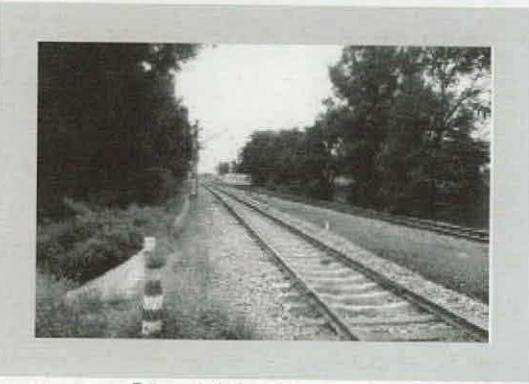
۰ منافع اقتصادی

فضاهای سبز و سبزراه‌ها فواید اقتصادی زیادی به دنبال دارند. به طور کلی فواید اقتصادی ناشی از سبزراه‌ها و

فضاهای سبز را می‌توان به شرح زیر برشمرد:

الف - سبزراه‌ها و فضاهای سبز - در صورتی که به نحوی مناسب برنامه‌ریزی شده باشند - می‌توانند گردشگران فراوانی را در سطوح ملی و حتی فراتر از آن به منطقه جذب نمایند که این امر می‌تواند تاثیر مستقیمی در رونق اقتصادی داشته باشد.

ب - سبزراه‌ها و فضاهای سبز می‌توانند سهم عمده‌ای را در سبد هزینه‌های شهر وندان (گذران اوقات فراغت) به خود اختصاص دهند.

شکل ۳- یک سبزراه در امتداد اولین راه آهن چین
(ماخذ: Kongjiang and li, 2006)

شبکه‌ای زنده از سبزراه‌ها به منظور فراهم آوردن دسترسی مردم به فضاهای باز نزدیک به محل زندگی‌شان و به منظور اتصال فضاهای شهری و روستایی در منظر امریکا ... برای به بند کشیدن شهرها و حومه‌ها مانند یک (President's commission on the great American outdoors, in Zobe, 1995) شبکه حلقه‌ای عظیم سبزراه‌ها را جمع کننده افراد به دور یکدیگر، فراهم آورنده فضاهای باز برای همه افراد در مکانی نزدیک به محل سکونتشان، حفاظت کننده‌های حیاتی آب، آبزیان، حیات وحش و منابع تفریحی و شکل دهنده دلانهای ارتباطی فضاهای باز، پارک‌ها، جنگل‌ها و بیابان‌ها توصیف می‌کند. راهی که از نقطه نظر محیطی مطلوب است (Turner, 2006). در این تعریف واژه سبز به عنوان اصطلاحی زیست محیطی و محوری و در مفهومی وسیع شامل مسیر گردش برای مردم، حیوانات، هوای آب و گیاهان استفاده می‌شود. سبزراه‌ها شبکه‌هایی از عناصر خطی در برگیرنده زمین هستند که برای اهداف چندگانه از قبیل بوم شناختی، تفریحی، فرهنگی، زیبایی شناختی و دیگر اهداف سازگار با مفهوم کاربری زمین پایدار برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت می‌شوند (Ahern, 1995).

۰ اهمیت فضای سبز و سبزراه‌ها

فضاهای سبز و سبزراه‌ها از اهمیت زیادی در محیط‌های شهری برخوردارند. عمده‌ترین دلایل اهمیت فضاهای سبز و سبزراه‌ها را می‌توان به شرح زیر برشمرد:

شكل گیری ایده سبزراه‌ها را می‌توان در پنج مرحله بیان نمود:

• مرحله اول

دوره آغازین شکل گیری ایده سبزراه بین سال‌های ۱۸۵۷-۱۹۰۰ است و به زمان پیشگامانی چون فردریک لاو اولمستد^۱ و چارلز الیوت^۲ باز می‌گردد. فردریک لاو اولمستد در ادبیات سبزراه‌ها در دهه‌های اخیر به عنوان پدر جنبش سبز شناخته می‌شود. جنبش پارک‌ها در سال ۱۸۵۸ با ارائه طرحی توسط اولمستد برای پارک مرکزی شهر نیویورک آغاز گردید. پارک‌های شهری بزرگ نظیر پارک مرکزی نیویورک با هدف "بازآوردن ذره‌های از طبیعت" به فضای شهرها - که به سرعت در حال رشد و توسعه بودند - طراحی و ساخته می‌شدند. این پارک‌های شهری تفریحات فعلی و غیر فعلی در فضای باز را برای جمعیت شهری امریکا فراهم می‌آورد.

پس از آن جنبش پارک‌های شهری در سایر شهرهای عمدۀ امریکا گسترش یافت و اولمستد موفق گردید ایده ساخت پارک‌های منظمه‌ای را عملی سازد. پارک بوستون (گردنبند زمرد^۳) که پارک فرانکلین را به رودخانه چارلز و باغ بوستون از طریق باغها، مرداب‌ها و تالاب‌ها ارتباط می‌داد، در ادبیات سبزراه‌ها به عنوان اولین سبزراه در امریکا توصیف می‌شود. طراحی این سبزراه در امتداد رودخانه، منجر به بهبود و پاکسازی آب رودخانه نیز گردید بنابراین ترمیم کیفیت آب یکی از فواید اولین برنامه‌ریزی سبزراه در امریکا شناخته شد. پس از اولمستد، شاگردان وی دیدگاه‌های او را به وسیله ایجاد پارک‌های منظمه‌ای و شبکه سبزراه‌ها گسترش دادند. علاوه بر اولمستد و شاگردان وی، دیگر معماران منظر نیز سبزراه‌های مهمی در این دوره در سراسر امریکا برنامه‌ریزی کردند. از جمله این افراد می‌توان اچ دبلیو اس کلولند^۴، تشوردور ویرث^۵ و جورج کسلر^۶ را نام برد.

وجود سبزراه‌ها و فضاهای سبز در یک منطقه می‌تواند باعث بالا رفتن ارزش املاک آن منطقه شود و بر مرغوبیت و مطلوبیت آن بیافزاید. در حقیقت، وجود چشم‌انداز مطلوب و آب و هوای مناسب - که با وجود فضاهای سبز و سبزراه‌ها ایجاد می‌گردد - می‌تواند به افزایش قیمت دارایی‌ها منجر گردد.

شکل ۴- نمونه‌ای از طرح پیشنهادی برای سبزراه در امتداد رودخانه آلن کوور (Alenquer) در پرتغال (Ribeiro and Barao, 2006)

• ارتقاء ارزش‌های زیبایی‌شناختی و کیفیت زندگی

وجود سبزراه‌ها و فضاهای سبز باعث افزایش ارزش‌های زیبایی‌شناختی و کیفیت زندگی می‌گردد. همان‌گونه که اقتصاددانان تلاش کرده‌اند تا ارزش‌های اقتصادی را در کیفیت زیبایی‌شناختی و بصری منظر جای دهنده، برنامه‌ریزان و طراحان، ارزش‌های زیبایی‌شناختی و کیفیت زندگی را که به وسیله فضاهای سبز و سبزراه‌ها فراهم شده موردن تأکید قرار می‌دهند. سبزراه‌ها و فضاهای سبز ارزش‌های زیبایی‌شناختی را به نحو قابل توجهی افزایش می‌دهند و به میزان زیادی به ارتقاء کیفیت زندگی کمک می‌کنند.

۳- پیشینه برنامه‌ریزی سبزراه‌ها

کلمه سبزراه (greenway) به وسیله الحق کلمه کمربند سبز (greenbelt) به پارک‌کوی (parkway) شکل گرفته است. www.gardenvisit.com به طور خلاصه، پیشینه

• مرحله دوم

این مرحله، مرحله نام گیری سبزراه‌ها است و سال‌های ۱۹۸۰-۱۹۹۰ را شامل می‌گردد. در دهه ۱۹۸۰ با صدور بیانیه‌ای در امریکا، جنبش سبز به نحو قابل ملاحظه‌ای گسترش یافت. این بیانیه چشم‌اندازی برای آینده بدین نحو تعریف می‌نمود: شبکه‌ای زنده از سبزراه‌ها به منظور فراهم آوردن دسترسی مردم به فضاهای باز نزدیک به محل زندگیشان و به منظور متصل نمودن فضاهای شهری و روستایی به یکدیگر در منظر امریکا... و مرتبط نمودن همه شهرها و حومه‌ها مانند یک شبکه حلقوی عظیم (President's Commission on American Outdoor, 1987). استفاده از واژه سبزراه در بیانیه به منزله موافقت با این اصطلاح و آغاز جنبش سبز به طور رسمی بود. انتشار کتاب سبزراه‌های امریکا توسط چارلز لیتل^{۱۳} یکی دیگر از اقدامات این دوره است که تاثیری مستقیم و اساسی در گسترش و برنامه‌ریزی سبزراه‌ها بر جای نهاد.

• مرحله پنجم

مرحله پنجم، توجه به برنامه‌ریزی سبزراه‌ها در خارج از مرزهای کشور امریکا و آغاز جنبش بین‌المللی سبزراه‌هاست. برنامه‌ریزی و اجرایی نمودن سبزراه‌ها با سرعت بیشتری نسبت به سایر فعالیت‌های برنامه‌ریزی و طراحی در امریکا انجام گرفت. در این دوره هزاران پروردۀ سبزراه در امریکا برنامه‌ریزی، طراحی و اجرا گردید. علاوه بر آن، برنامه‌ریزی سبزراه‌ها در خارج از مرزهای امریکا مورد توجه قرار گرفت و به سایر نقاط جهان تسری یافت.

دسته‌بندی سبزراه‌ها

سبزراه‌ها را بر مبنای نوع عملکرد و هدف از برنامه‌ریزی می‌توان به صور گوناگون دسته‌بندی نمود. برخی موارد،

این مرحله، ادبیات سال‌های ۱۹۴۰-۱۹۰۰ برنامه‌ریزان منظر را مرور می‌کند. این افراد در دهه‌های نخستین قرن بیست با تمرکز بر برنامه‌ریزی سبزراه‌ها کار می‌کردند. برنامه‌ریزی و طراحی پارک‌های شهری و پارک‌های ملی در قرن بیست ادامه یافت و مفهومی جدید بانام برنامه‌ریزی فضای باز در این دوره ابداع گردید. از جمله معماران منظر برجسته این دوران چارلز الیوت دوم^۷ است که طرح تهیه شده توسط وی در سال ۱۹۲۸ به عنوان چارچوبی برای احداث پارک‌های ایالتی و نواحی حفاظت شده در نیمه دم قرن بیستم، در امریکا مورد استفاده قرار گرفت.

• مرحله سوم

مرحله سوم، به سال‌های ۱۹۶۰-۱۹۷۰ و تاثیر برنامه‌ریزان منظر نظری مک هارگ^۸، لویس^۹، زوبه^{۱۰} و فابس^{۱۱} بر برنامه‌ریزی سبزراه‌ها باز می‌گردد. این دوره مقارن با آغاز جنبش زیست‌محیطی در دهه ۱۹۶۰ است. در این دوره برنامه‌ریزی سبزراه‌ها با تأکید بر پایداری و حفاظت از مناطق حساس زیست‌محیطی ادامه یافت. مفهوم دالان سبز که توسط پل لویس، معمار منظر، ابداع گردید نیز بر همین اساس بود. وی شبکه‌ای سراسری از فضاهای سبز و سبزراه‌ها خلق کرد و آن‌ها را دالان‌های سبز^{۱۲} نامید. اکثر این دالان‌ها در امتداد رودخانه‌ها، مسیله‌ها و تالاب‌ها قرار داشت که فعالیت‌های انسانی می‌توانست تاثیرات عمده‌ای بر کیفیت آب و دیگر پارامترهای کیفی زیست‌محیطی داشته باشد. بنابراین توجه به دالان‌های سبز در برنامه‌ریزی مورد توجه قرار گرفت.

از دیگر افراد برجسته این دوره ایان مک هارگ است که به عنوان رهبر ملی جنبش زیست‌محیطی شناخته می‌شود. توجه وی به به برنامه‌ریزی برای حفاظت سطح دره‌ها از توسعه و لحاظ نمودن آن به عنوان بخشی از شبکه سبزراه‌ها بود.

زیستی و شرایط زیست محیطی محدوده موثرند. این سبزراه‌ها مکان‌های مناسبی جهت مهاجرت حیات وحش، حفظ تنوع زیستی و مطالعه اختصاصی طیعت فراهم می‌آورند.

• سبزراه‌های تاریخی و فرهنگی
مکان‌ها و راه‌هایی با ارزش‌های فرهنگی و میراث تاریخی هستند. این مسیرها به منظور جذب گردشگر و فراهم آوردن آموزش، چشم‌انداز مطلوب، تفریح و سودمندی اقتصادی مورد توجه قرار می‌گیرند. این سبزراه‌ها معمولاً در امتداد یک راه یا بزرگراه هستند و عمده‌ترین نقش آن‌ها فراهم کردن دسترسی پیاده در امتداد مسیر و مکانی برای پیاده شدن از ماشین است. همچنین آن‌ها می‌توانند در حفظ منابع آب و جلوگیری از سیل موثر بوده و زیرساخت‌ها را برای رفت و آمد پیاده و وسائل نقلیه غیرموتوری فراهم سازند.

پتانسیل‌های برنامه‌ریزی سبزراه: دره‌های شمالی تهران، دره در که

• سبزراه‌های شمالی تهران
قرار گیری شهر تهران در دامنه جنوبی رشته کوه البرز، این شهر را از موقعیت ویژه‌ای برخوردار نموده است. تماس شهر تهران با این رشته کوه، دره‌های متعددی پدید آورده است که امکانات طبیعی و بوم‌شناسی فراوانی را در خود جای داده است. شکل ارتباط شهر با طبیعت در بدنۀ شمالی در نقاط مختلف متفاوت است. در نقاطی این تماس به صورت پیشرفته‌گی فضای سبز در درون شهر است (پارک جمشیدیه)، در برخی نقاط این تماس به صورت خطی و یکنواخت است به نحوی که مرز میان شهر و طبیعت کاملاً مشاهده می‌گردد و در نقاطی دیگر فضای سبز مانند دالان سبزی در امتداد خطوط ارتباطی شهر گسترش یافته است (دالان سبز در که).

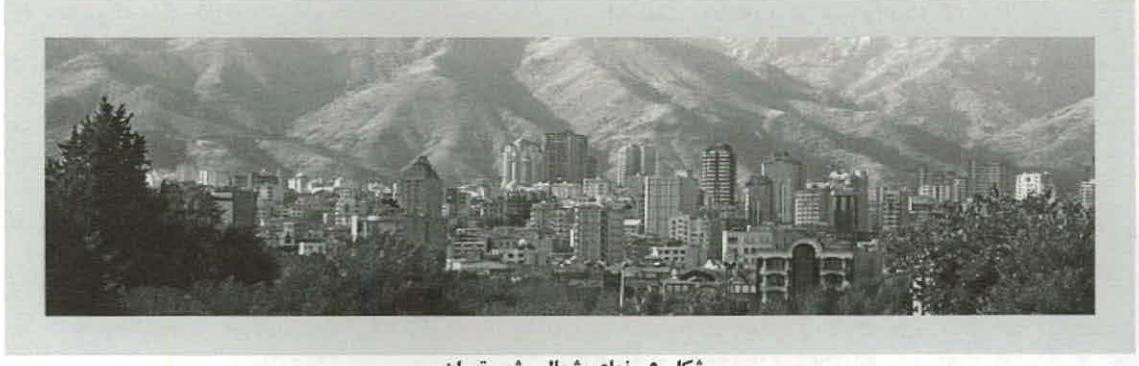
سبزراه‌ها برای منافع تفریحی، برنامه‌ریزی شده و توسعه می‌یابند، برخی سبزراه‌ها به دلیل نقشان در برنامه‌ریزی تنوع زیستی و برخی دیگر به دلیل پتانسیلشان در کنترل و هدایت توسعه شهری مورد توجه قرار می‌گیرند. اما بسیاری از سبزراه‌ها ماهیتی چند عملکردی دارند. از آن‌جا که عملکرد و ماهیت سبزراه در برنامه‌ریزی، تعیین رویکرد و ارائه راهکارهای اجرایی آن موثر است بنابراین، در برنامه‌ریزی سبزراه‌ها تعیین نقش و ماهیت سبزراه گام نخست تلقی می‌گردد. این امر در ارتباط با سبزراه‌های چند عملکردی از اهمیت بیشتری برخوردار است. چون امکان بیشینه نمودن همه اهداف مقدور نمی‌باشد، در این موارد برنامه‌ریزی می‌باید به نحوی انجام گردد که میان اهداف، عملکردها و برنامه‌های اجرایی سازگاری وجود داشته باشد. بنا بر موارد فوق، در یک دسته‌بندی کلی سبزراه‌ها را می‌توان به ۳ دسته تقسیم نمود (Fabos, 2004):

• سبزراه‌های تفریحی

این سبزراه‌ها ترکیبی از پیاده‌راه‌ها و کوره‌راه‌های مختلف مستقر در دالان‌ها و نهرها هستند، اغلب مسافت نسبتاً زیادی دارند و مسیرهایی را شامل می‌گردند که کیفیت بصیری دارند به نحوی که استفاده کنندگان از میان منظرهای مهم بصری و متنوع عبور می‌کنند. بسیاری از فضاهای سبز و سبزراه‌های تفریحی مطلوب در جایی پدید آمده‌اند که مسیرهای پیاده‌روی و کوره‌راه‌ها با نواحی و مکان‌های تفریحی حاشیه رودخانه و مسیل‌ها تلاقي می‌یابند. (www.umas.edu)

• سبزراه‌های بوم‌شناسی

سبزراه‌های بوم‌شناسی فضاهای باز و دالان‌های مهم طبیعی هستند و اغلب در امتداد رودخانه‌ها، مسیل‌ها و تپه‌ها قرار دارند. این سبزراه‌ها با حفاظت از بوم و سیستم‌های طبیعی، محافظت و احیای منابع آب و نواحی تغذیه آب‌های زیرزمینی و مرداب‌ها در بهبود تنوع

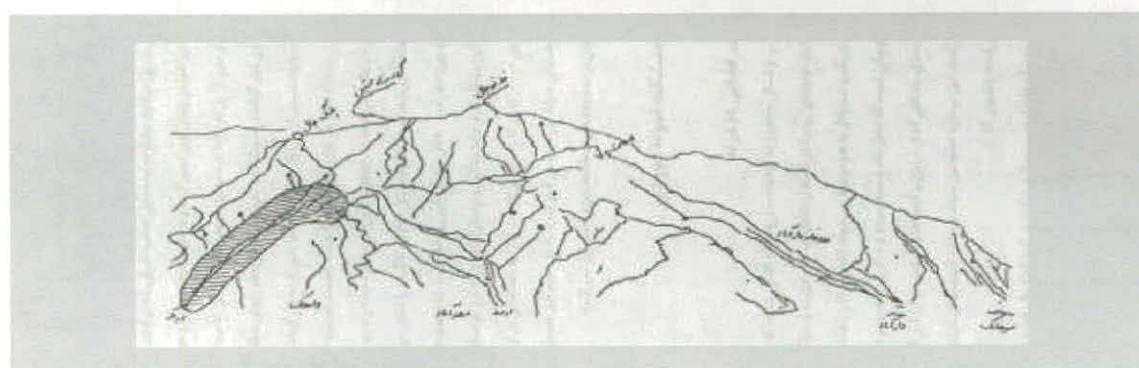
شکل ۵- نمای شمالی شهر تهران

که دره های شمالی تهران در حال حاضر با آن روبرو هستند تعارض میان فعالیت های انسانی (استفاده های سکونتی، تفریحی و ...) و حفظ محیط زیست و منظر است.

سینه را در که

دره در که یکی از دره هایی است که به میزان زیادی مورد استفاده کوهنوردان و گردشگران قرار می گیرد. این دره نیز مانند سایر دره های تهران با مشکلات زیست محیطی فراوان روبروست. از آن جا که برنامه ریزی سبزراه ها به خصوص سبزراه های حاشیه رودخانه ها و مسیل ها نقش مهمی در جلو گیری از ایجاد و انتشار آلودگی، تخریب محیط و بهبود وضعیت زیست محیطی دارد، برنامه ریزی این دره به عنوان یک سبزراه می تواند در کنار ایجاد پتانسیل های تفریحی برای شهر و ندان تهرانی و حتی شهر های مجاور در بهبود وضعیت زیست محیطی دره بسیار موثر باشد.

دره‌های شمالی شهر تهران از اهمیت فوق العاده‌ای برای این شهر برخوردارند. این دره‌ها علاوه بر نقش اساسی زیست‌محیطی خود برای شهر تهران، در رفع نیازهای فراغتی شهر وندان نیز بسیار موثرند. این دره‌ها غالباً برای گردشگری و محلی برای راهپیمایی و کوهپیمایی مورد استفاده قرار می‌گیرند. عمدت‌ترین دره‌های شمال تهران عبارت از دارآباد، جمشیدیه، تنگ حصارک، گلابدربه، دربند، ولنجک و درکه می‌باشند. آب این رودخانه‌ها اثر مستقیم و گستردگی بر تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی دشت‌های پایین دست دارد. اما در حال حاضر به لحاظ دفع زیاله و هدایت پس‌آب‌های فاصله‌ای و ساخت و ساز در حریم و بستر مسیل‌ها، روند طبیعی تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی به وسیله این آب‌های سالم با اختلالات جدی روبروست. تخریب پوشش گیاهی منطقه در اثر استفاده غیراصولی، ازین رفتن گونه‌های گیاهی و فرسایش خاک از دیگر مشکلات این دره‌هاست. در حقیقت، جدی‌ترین چالشی

شکل ۶- دره‌های شمالی تهران و موقعیت دره دو که

اهمیت برنامه‌ریزی سبزراه در که

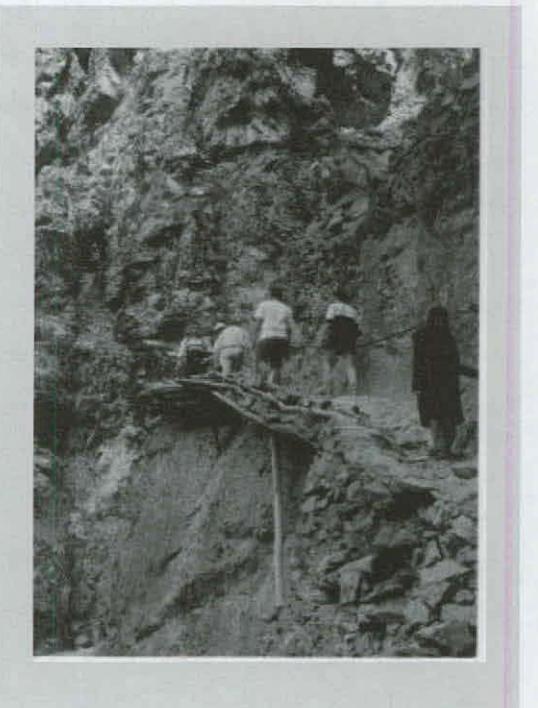
دره در که در حال حاضر با مشکلات زیست‌محیطی فراوانی روبروست. مجموع مسائل و مشکلات این دره، سبب می‌گردد تا برنامه‌ریزی دره در که به عنوان یک سبزراه مورد تأکید قرار گیرد. دلایل اهمیت برنامه‌ریزی سبزراه در که را می‌توان به شرح زیر برشمود:

- این سبزراه می‌تواند وضعیت بوم‌شناختی و کیفیت زیست‌محیطی منطقه را بهبود بخشد.
- این سبزراه می‌تواند نقش موثری در جبران کمبود فضاهای فراغتی در شهر تهران، بدون آسیب رساندن به وضعیت زیست‌محیطی منطقه داشته باشد.
- این سبزراه می‌تواند منافع اقتصادی فراوانی برای بومیان منطقه که عمدۀ درآمد آن‌ها، ارائه خدمات به کوهنوردان و گردشگران است به همراه داشته باشد.
- سبزراه در که می‌تواند در آرامش‌بخشی به منطقه کمک نموده و در ارتقاء کیفیت زندگی ساکنان این محدوده موثر باشد.

شاید بتوان مهم‌ترین دستاورده برنامه‌ریزی سبزراه‌ها را حفاظت محیطی برشمود. این امر زمانی که مکان سبزراه در حاشیه رودخانه و مسیل‌ها قرار می‌گیرد از اهمیت بیشتری برخوردار می‌گردد. در این نواحی عملکرد سبزراه در حفظ کیفیت آب، جلوگیری از ورود رسوبات و آلودگی‌ها به جریان‌های سطحی کشاورزی و شهری مورد توجه قرار می‌گیرد. از این رو، برنامه‌ریزی و طراحی سبزراه در که (در مجاورت رودخانه) می‌تواند به نحو موثری از آلودگی آب و تخریب پوشش گیاهی محدوده جلوگیری به عمل آورده و از محیط‌زیست منطقه محافظت نماید.

رودخانه در که - که در قعر دره در که جاری است - از کوه‌های شمال تهران و از ارتفاعات شاهنشین سرچشمه می‌گیرد. میزان آبده‌ی این رودخانه در فصل بهار سیار بالاست اما با افزایش دمای هوا به تدریج از میزان آب آن کاسته می‌شود. این رودخانه پس از عبور از کنار زندان اوین در میان دره‌ای کم عمق و عریض به موازات اتوبان چمران به سمت جنوب می‌رود. (شعبانی، ۱۳۷۹)

- در حال حاضر دره در که از نظر نوع گردشگر، ۳ گروه را شامل می‌گردد:
 - ۱- افرادی که تنها برای استفاده از مراکز خدماتی و پذیرایی مستقر در میدان در که مراجعه می‌نمایند.
 - ۲- افرادی که به منظور کوهپیمایی تا مسافتی که شب دره ملایم است از این دره استفاده می‌کنند.
 - ۳- افرادی که تا نقطه انتهایی کوهستان پیش می‌روند و از این مسیر جهت دستیابی به سایر مسیرها و دره‌ها استفاده می‌نمایند.

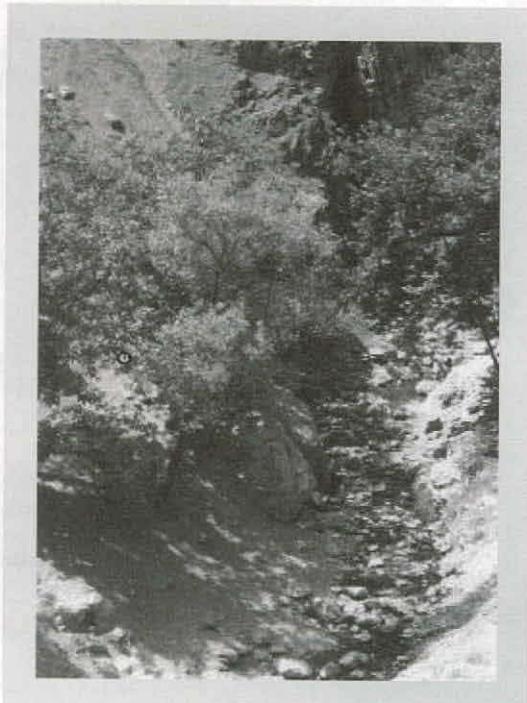
شکل ۷- بخشی از مسیر کوهنوردی در که

می‌یابد از اهمیت خاصی برخوردار است. در این بخش از سبزراه می‌توان با پیش‌بینی فعالیت‌های فراغتی مناسب در طول مسیر، علاوه بر جبران کمبود مسیرهای پیاده‌روی در منطقه، فضایی مناسب جهت گذران اوقات فراغت شهر و ندان نیز ایجاد نمود. همچنین عبور کوهپیمایان و گردشگران از میان بافت مسکونی چه پیاده و چه سواره تا نیمه‌های شب، سبب سلب آرامش ساکنان منطقه می‌گردد. کمبود فضایی مناسب برای پارک اتومبیل در میدان و مسیرهای متنه‌ی به آن نیز سبب ازدحام و ایجاد ترافیک در محدوده مخصوصاً در روزهای آخر هفته می‌گردد. بنابراین، با طراحی این مسیر در کنار رودخانه و جلوگیری از ورود اتومبیل به محدوده، می‌توان ترافیک عبوری را از بافت خارج نموده و به محدوده آرامش بخشید. یکی از بزرگترین مزایای این امر، عدم نیاز به تعریض خیابان‌های متنه‌ی به میدان و به دنبال آن جلوگیری از قطع درختان و از بین رفتن باغات محدوده خواهد بود.

برنامه‌ریزی سبزراه در که به عنوان سبزراه چندمنظوره

با توجه به اهمیت برنامه‌ریزی سبزراه در که و بر اساس دسته‌بندی ارائه شده در خصوص سبزراه‌ها، توصیه می‌شود دره در که به عنوان یک سبزراه چند‌منظوره با کارکردهای بوم‌شناختی و تفریحی برنامه‌ریزی گردد. جهت برنامه‌ریزی سبزراه در که انجام مراحل زیر ضروری به نظر می‌رسد:

- ۱- شناخت کامل ساختار و کارکرد بوم‌شناختی دره از نظر عناصر طبیعی و مصنوعی و شناسایی قابلیت‌ها و حساسیت‌های محیطی آن
- ۲- تعیین حریم رودخانه از ارتفاعات تا نقاط پایین دست و درون شهر جهت حفاظت سطح دره از ساخت و ساز

شکل ۸-بخشی از مسیر رودخانه در که

بدیهی است سبزراه در که با ایجاد فضایی مناسب و متنوع، سبب جذب تعداد بیشتری از گردشگران و کوهپیمایان و به دنبال آن بهبود وضعیت معیشتی و اقتصادی بومیان منطقه - که از طریق ارائه خدمات به گردشگران و کوهپیمایان کسب درآمد می‌نمایند - خواهد گشت.

در حال حاضر دسترسی به میدان در که از دو مسیر امکان‌پذیر است که هیچ‌یک برای پیاده‌روی مناسب نمی‌باشد. یکی از این مسیرها با وجود دارا بودن عرض زیاد، دارای پیاده‌روهایی کم عرض است که در قسمت‌هایی به خیابان متنه‌ی می‌گردد. این مسیر به علت عدم طراحی مناسب و عدم توجه به درختکاری از مطلوبیت لازم برای پیاده‌روی برخوردار نیست. مسیر دوم نیز به علت عرض کم معبّر و کثرت عبور و مرور اتومبیل‌ها و عدم وجود پیاده‌رو، جهت پیاده‌روی مناسب نمی‌باشد. بنابراین، بخشی از سبزراه که از میدان در که شروع شده و به سمت جنوب و در درون شهر امتداد

پی‌نوشت‌ها

- 1-Frederick Law Olmsted
- 2-Charles Eliot
- 3-Emerald Necklace
- 4-H.W.S. Cleveland
- 5-Theodore Wirth
- 6-George E. Kessler
- 7-Charles Eliot II
- 8-Ian McHarg
- 9-Phil Lewis
- 10-Ervin Zube
- 11-Julius Gy. Fabos
- 12-Green Corridors
- 13-Charles Little

منابع

- روحانی، غ. (۱۳۶۵). طراحی باغ و احداث فضای سبز. تهران: انتشارات پارت.
- شعبانی، ن. (۱۳۷۹). برنامه‌ریزی فضایی-فعالیتی گذران اوقات فراغت در دره‌های کوهستانی با تأکید بر حساسیت‌های زیست‌محیطی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.
- Ahern, J. (1995). *Greenways as a planning strategy*. Landscape and urban planning. Vol 33.
- Fabos, J.G. (1995). *Introduction and overview: the greenway movement, uses and potentials of greenways*. Landscape and urban planning. Vol 33.
- Fabos, J.G. (2004). *Greenway planning in the united state: its origins and recent case studies*. Landscape and urban planning. Vol 68.
- Greenway (landscape). Retrieved from: <http://en.wikipedia.org/wiki/Greenway>
- Kongjian, Y., D.Li and N.Li (2006). *The evolution of Green ways in China*. Landscape and urban planning. Vol 76.
- Landscape Architecture Guide: Greenways (n.d.). Retrieved from: http://www.gardenvisit.com/landscape/LIH/landscape_planning/greenways.htm
- ۳- پیشنهاد کاربری‌های مناسب در پیرامون دره با در نظر گرفتن قابلیت‌ها و حساسیت‌های محیطی منتج از بند یک
- جمع‌بندی**
- حدائق سه فایده مهم از سبزراه‌ها عاید می‌گردد: نجاست آن که، سبزراه‌ها از سیستم‌های طبیعی بوم شناختی محافظت می‌کنند. بیشتر این سبزراه‌ها در حاشیه رودخانه‌ها، نواحی ساحلی و دامنه کوه‌ها قرار گرفته‌اند و ضمن حفاظت از تنوع زیستی، زمینه‌ای را برای مهاجرت حیات وحش فراهم می‌سازد. ثانیاً، سبزراه‌ها فرصت‌های تفریحی گستره‌ای را برای مردم در درون مناطق شهری و نواحی روستایی جهت پیاده‌روی، راه‌پیمایی، دوچرخه‌سواری، شنا، قایق‌رانی و بسیاری دیگر از فعالیت‌های تفریحی خارج از منزل فراهم می‌سازد. ثالثاً، شبکه سبزراه‌ها ارزش‌های فرهنگی و میراث تاریخی را حفظ می‌نمایند.
- بر این اساس، برنامه‌ریزی سبزراه‌ها ابزاری موثر در جهت کنترل تغییرات نامطلوب در مناطق حساس زیست‌محیطی و حفاظت از منظر و ویژگی‌های طبیعی این نواحی از توسعه‌های شهری است. بنابراین لحاظ نمودن دره‌های شمال تهران به عنوان سبزراه به همراه برنامه‌ریزی مناسب و متناسب با ویژگی‌های خاص هر یک می‌تواند در بهبود وضعیت زیست‌محیطی و حفظ منظر این دره‌ها - که در حال حاضر در معرض تهاجم و تخریب شدید قرار دارند - بسیار موثر واقع گردد.
- در این نوشتار تنها به معرفی ابزار برنامه‌ریزی سبزراه و ضرورت به کار گیری آن در دره‌های شمالی شهر تهران با تمرکز بر دره در که پرداخته شده است. بدینهی است که برنامه‌ریزی دره‌های شمال تهران به عنوان سبزراه نیازمند مطالعات گستره و برنامه‌ریزی‌های دقیق و متناسب با شرایط محیطی هر یک از این دره‌هاست.

Little, C. (1990). *Greenways for America*.
Baltimore: John Hopkins University Press.

New England Greenway: Greenway History.
(n.d.). Retrieved from: <http://www.umass.edu/greenway/Greenways/2GR-def.html>

Ribeiro, Luís and Teresa Barão (2006).
*Greenways for recreation and maintenance
of landscape quality: five case studies in
Portugal*. Landscape and Urban Planning.
Vol 76.

Turner, T. (2006). *Greenway planning in
Britain: Recent work and future plans*.
Landscape and urban planning.

Zube, E. H. (1995). Greenways and the US
national park system. Landscape and urban
planning. Vol 33.

